

РЕШЕНИЕ

№ 402

гр. С., 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., VII СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Никола Г. Маринов

при участието на секретаря Христина П. Панайотова като разгледа докладваното от Никола Г. Маринов Административно наказателно дело № 20222230200414 по описа за 2022 година

Производството е образувано по жалба на Г. Д. Г. против НП №22-0804- 000299/10.03.2022г. на началника на РУ на МВР- С., с което на основание чл.177, ал.4, т.3 от ЗДвП е наложено наказание „Глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на същата разпоредба. Моли да бъде отменено обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Жалбоподателят, редовно и своевременно призован не се явява в съдебно заседание. Вместо него се явява редовно упълномощен процесуален представител, който счита наказателното постановление за незаконосъобразно и моли съда да го отмени.

Органът, издал обжалваното наказателно постановление, редовно и своевременно призован не изпраща свой представител. Депозирано е писмено становище чрез упълномощен процесуален представител, който счита наказателното постановление за законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 21.02.2022г. около 13,30 часа полицейски служител Димитър Кикьов

се намирал на ул. „Керамична“ до вторични суровини посока запад- изток и спрял товарен автомобил „Форд транзит“ с рег. №..... в състав с ремарке за лек автомобил „Хумбаур ХФК200 250“ с рег. №....., тъй като му направило впечатление, че товарът не е обезопасен, както трябва. Той поискал съдействие от полицейските служители свидетелите И. К. Д. и П. Х. Х., които пристигнали на място и извършили проверка на въпросното превозно средство. При проверката се установило, че жалбоподателят управлява товарен автомобил „Форд транзит“ с рег. №..... в състав с ремарке за лек автомобил „Хумбаур ХФК200 250“ с рег. №..... като управляваният състав бил с неукрепен странично товар и опасност от изпадане. Специалният автомобил и ремаркетото били с поставени два автомобила един върху друг, поставените укрепващи колани били разкъсани, а единият имал възел. Направени били 12 броя снимки на установеното.

Св. П. Х. приел, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.177, ал.4, т.3 от ЗДвП и му съставил акт за установяване на административно нарушение, а колегата му, св. И. Д. се подписал като свидетел по съставянето и връчването на акта.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение впоследствие началникът на РУ на МВР- С. възприел същата фактическа обстановка като издал обжалваното наказателно постановление и на основание чл.177, ал.4, т.3 от ЗДвП му наложил наказание „Глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на същата разпоредба.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, подадена в 14- дневния преклузивен срок от лице, имащо правен интерес от обжалването и разгледана по същество е неоснователна.

Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели изцяло, тъй като те са безпротиворечиви, логични, последователни и относими към предмета на делото.

Съдът счита, че правилно е описано, както в акта за установяване на административно нарушение, така и в обжалваното наказателно постановление нарушението по чл.177, ал.4, т.3 от ЗДвП. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установи, че жалбоподателят е

извършил вмененото му нарушение. Цитираната разпоредба предвижда наказание „Глоба“ за лице, което управлява пътно превозно средство с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл.127, ал. 4, като по т.3 е предвидено за констатирани опасни неизправности при укрепването на товара. Според разпоредбата на чл.127, ал.4 от ЗДвП министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, съгласувано с министъра на вътрешните работи, определя с наредба условията и реда за укрепване на превозваните товари. Съгласно разпоредбата на чл.9, ал.5, т.3 от Наредба №7 от 27.04.2018г. за укрепване на превозваните товари, опасна неизправност е налице, когато безопасността на движението е пряко застрашена поради риск от изсипване, разлИ.е или изпадане на товара или на част от него или поради опасност, произтичаща пряко от товара и застрашаваща живота или здравето на хората.

Установи се, че жалбоподателят Г. е управлявал товарния автомобил „Форд транзит“ с рег. №..... в състав с ремарке за лек автомобил „Хумбаур ХФК200 250“ с рег. №..... с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл.127, ал.4 от ЗДвП. И двамата свидетели категорично потвърдиха в своите показания какво са установили при извършената проверка. Приложен е по делото и снимков материал, от който е видно самото укрепване на товара, както на ремаркетото така и на теглещото превозно средство. По несъмнен начин се установи от техните показания, че превозваните купета не са били укрепени странично, а единствено отпред. Самите колани, с които са били укрепени тези товари са били накъсани и единият е бил с възел. Не е имало етикети по самите колани да се установи каква е тяхната товароносимост. Всяко едно от тези констатирани неизправности е категоризирано като опасна неизправност съгласно описаното в Приложение №1 към чл.9, ал.4 от Наредба №7 от 27.04.2018г. за укрепване на превозваните товари. Ето защо съдът счита, че наказателното постановление е законосъобразно и следва да се потвърди.

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на атакуваното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да доведат до отмяна на наказателното постановление. Правилно е определена санкцията на нарушителя и същата отговаря на вината и на допуснатото нарушение. Ето защо съдът счита наказателното постановление за законосъобразно и като

такова следва да го потвърди.

С оглед правилата на процеса и при направено искане от въззиваемата страна за присъждане на разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение съдът сче, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определен по реда на чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ предвид обстоятелството, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Ето защо жалбоподателят Г. Д. Г. следва да се осъди да заплати на ОД на МВР- С. сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Ръководен от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП №22- 0804- 000299/10.03.2022г. на началника на РУ на МВР- С., с което на Г. Д. Г. с ЕГН ***** на основание чл.177, ал.4, т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на същата разпоредба като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА Г. Д. Г. с ЕГН ***** да заплати на ОД на МВР- С. направените по делото разноси в размер на 80 (осемдесет) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд- гр. С. в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – С.: _____